

KULLAN YLISTYS

Dm A Dm Gm⁶ A⁷ Dm A

1. Minun kultani kaunis on, vaik on kaitaluinen.

Dm A Dm Gm⁶ A⁷ Dm C

Minun kultani kaunis on, vaik on kaitaluinen.

F C Dm Gm⁶ A⁷ Dm C⁷

Hei luulia illalla, vaik on kaitaluinen.

F C/E Dm Gm⁶ A⁷ Dm

Hei luulia illalla, vaik on kaitaluinen.

**2. Silmät sillä on siniset, vaik on kieronlaiset.
Silmät sillä on siniset, vaik on kieronlaiset.
Hei luulia illalla, vaik on kieronlaiset.
Hei luulia illalla, vaik on kieronlaiset.**

**3. Suu on sillä supukka, vaik on toista sylvä.
Suu on sillä supukka, vaik on toista sylvä.
Hei luulia illalla, vaik on toista sylvä.
Hei luulia illalla, vaik on toista sylvä.**

**4. Kun minä vien sen markkinoille,
niin hevoksetkin nauraa.
Kun minä vien sen markkinoille,
niin hevoksetkin nauraa.
Hei luulia illalla, hevoksetkin nauraa.
Hei, hei ja hah-hah-haa, hevoksetkin nauraa.**

Suomalainen kansanlaulu

Tämä Itä-Karjalasta kotoisin oleva laulu on ajalta, jolloin pulskaa ihmistä pidettiin kauniimpana kuin laihaa eli kaitaluista. Laulu on julkaistu ensimmäisen kerran 1855.

Syli on vanha pituus- ja syvyysmitta. Se vastaa levitettyjen käsien väliä. Toista sylvä on siten enemmän kuin yksi käsien väli.